

Jesper Molins porträtt av sin pappa Kamilla

Hur hanterar man situationen när ens pappa kommer ut som transsexuell? Fotografen **Jesper Molin** fann sitt egna sätt genom konsten.

TEXT **Cassandra Grönlund** FOTO **Jesper Molin**

Jesper Molins pappa var en vanlig, lite introvert sextio-plussare. Så när pappan kom ut, kom det lite som en chock för hela familjen. Ett år gick och Jesper kände att det var dags att ta itu med det som hänt. Han hade nyligen fått en son och kände att han ville värna om relationen med sin egen far, men även lära sig mer om transkulturen. Han var helt enkelt redo att bearbeta sin pappas förändring, från en tyst gubbe till den färgstarka kvinna som han, numera hon hade blivit. Konsten har alltid varit Jespers trygghet, så det blev självklart att det var det mediet han ville använda sig av.

Jesper berättar att idén egentligen bara kom till honom.

– På något vis bara visste jag att det var exakt såhär jag skulle göra; jag skulle bjuda in vänner, berätta om det som hänt och be dem ställa upp som modeller, säger Jesper.

Genom vännerna skulle Jesper gestalta sin pappa. Resultatet blev bildserien »24 porträtt av min pappa Kamilla«. En serie med överdådig glamour, blomsterramar och män utklädda till kvinnor. Den största inspirationen för bilderna fick han från sin pappas förändring: Mer färgsprakande, mer utåtriktad och med en starkare livsgnista.

EN SAMTALSÖPPNARE

Jesper började studera fotografi år 2000 i Göteborg. Han har jobbat mycket med reklamfoto, något som han verkligen uppskattar att göra.

Fotografen Jesper Molin bearbetade sin pappas omvandling till kvinna genom att fotografera. Jesper bad sina manliga vänner att ställa upp som modeller i hans färgsprakande bilder.

Men närmast hjärtat ligger hans egna konstprojekt och flera av dessa finansieras genom reklamfotografierna. Det

har gjort att han har råd att kunna göra det som han vill och för sin egen skull.

Efter flera timmars fotograferande var det först när Jesper fick vänner att ställa upp som modeller som bilden satt. »Den har blivit en av mina favoriter«, säger Jesper.

Den sista bilden i serien är ett självporträtt. » Jag ville avsluta projektet med att själv gå in i rollen och gestalta min pappa. Uppleva det själv«, säger Jesper.

– Att jag ens startade projektet var ju för att bearbeta detta, för mig själv. På ett personligt plan, och i början visste jag inte ens om jag skulle vilja visa upp det när jag var klar. Men jag har alltid varit intresserad av samhällsnormer, allas lika värde, skönhetsideal och feminism.

– På ett vis fick jag ju denna fantastiska möjlighet att vara med om det här, att kunna göra detta för mig själv men nu också för andra som har svårt för frågorna. Att vara en samtalsöppnare i samhället när det gäller HBTQ-frågor.

KÄNDES LITE OBEKVÄMT

»24 porträtt av min pappa Kamilla«-serien är den mest personliga serien som Jesper gjort. Hans tidigare projekt har såklart också grundat sig i personliga tankar och åsikter, men att göra detta, något som ändå handlar om hans egen pappa är det mest privata han gjort. I början kändes allt lite obekvämt och jobbigt, och lite för privat för att berätta om. Halmstad,

som Jesper verkar i, och som också är hans och pappans hemstad, är en liten stad där saker och ting snabbt sprider sig.

– När jag berättade för mina vänner, inför fotograferingarna, så kändes det lite konstigt. Jag visste inte om de hade hört talas om det eller hur de skulle reagera.

SISTA EXPONERINGEN SATT

Jespers favoritbild är en av dem där fotograferingarna egentligen inte gick så bra.

– Vi hade hållit på i flera timmar och jag hade fortfarande inte fått bilden jag sökte efter. Till slut bad jag Lars, som han heter, att tänka att han står där på en operascen och bara skriker ur sig sången. Då började jag se resultat, sen behövde jag finjustera ett litet finger här och där. Sen satt den, på sista exponeringen. Den har blivit en av mina favoriter. Jag tycker porträttet liknar Margaret Thatcher, på något vis.

– Den största utmaningen utöver

»Att jag ens startade projektet var ju för att bearbeta detta, för mig själv. I början visste jag inte ens om jag skulle vilja visa upp det när jag var klar.«

det rent psykiska med att gå igenom denna omställning, med att ens pappa plötsligt är en kvinna, det har väl varit att få ihop allt. Att lyckas knyta ihop säcken. Men även det tekniska, blomsterramarna jag använt i alla porträtt tog uppemot tre dagar per ram för mig och min fru att bygga ihop av plastramar och plastblommor. Men också att ordna med styling och få det precis som jag vill ha det. Jag har en klar bild i huvudet för hur jag vill att det ska se ut, så varje liten detalj räknas för mig. Jag är nästan lite manisk i perioder, för att få allt perfekt.

GICK SJÄLV IN I ROLLEN

Den 24:de, sista bilden är ett självporträtt.

– Jag ville avsluta projektet med att själv gå in i rollen och gestalta min pappa. Uppleva det själv. Som ett avslut för mig själv, att jag hade gått genom det här och accepterat det.

Jesper kommer att ställa ut sina bilder i september på Halmstad konsthall och i samband med detta ha en inspirationsdag om transsexualitet tillsammans med sin pappa Kamilla. Jesper håller även på att spela in en dokumentär i detta nu, som kommer att visas då. ■

Jesper Molin

Ålder: 37 år.
Bor: Halmstad
Familj: Fru Catarina och sonen Abbe 2,5 år gammal.
Gör: Fotograf
Gör förutom att fota: Åker skateboard, som är en stor passion utöver fotograferandet.
Utrustning: Hasselblad H4D
Webb: jespermolin.com

